SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 263/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť P. S., K., zastúpeného advokátom JUDr. P. P., Č., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 10 RO/4/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. mája 2013 doručená sťažnosť P. S., K. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 RO/4/2013.

Sťažovateľ uviedol, že 15. januára 2013 doručil okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 3 385 € s príslušenstvom. Po urgencii sťažovateľa 21. marca 2013 okresný súd vydal platobný rozkaz sp. zn. 10 RO/4/2013 z 28. januára 2013, ktorý bol ešte v deň urgencie doručený právnemu zástupcovi sťažovateľa. Dňa 5. apríla 2013 sťažovateľ požiadal predsedníčku okresného súdu o prešetrenie danej veci v súvislosti s prieťahmi v konaní, na čo mu listom sp. zn. Spr 648/13 z 9. apríla 2013 odpovedala, že sťažnosť považuje za dôvodnú. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože v období dvoch mesiacov nekonal bez zbytočných prieťahov, a to napriek tomu, že na vydanie platobného rozkazu nebolo potrebné vykonať iné procesné úkony.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ v petite sťažnosti žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 10 RO/4/2013 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a aby sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 277,88 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní

pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetnom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 RO/4/2013.

Pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie označených práv vychádza ústavný súd zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu... K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07).

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu sa ochrana základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie týchto práv označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd pri skúmaní porušenia označených práv zohľadňuje aj to, či u sťažovateľa objektívne ide

o odstránenie stavu právnej neistoty v jeho veci, pretože len v takom prípade možno uvažovať o ich porušení (IV. ÚS 226/04, IV. ÚS 202/2010). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nedochádza k porušovaniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02, IV. ÚS 103/07).

Ako z I. časti odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, okresný súd vo veci samej rozhodol ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (24. mája 2013). Ústavný súd preto dospel k záveru, že v čase podania tejto sťažnosti okresný súd už nebol oprávnený vo veci konať, nemohol ovplyvniť priebeh konania, a teda ani porušiť označené právo sťažovateľa, pretože rozhodnutím o návrhu sťažovateľa a jeho doručením účastníkom konania vykonal všetky zákonom predpokladané úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa. Z uvedených dôvodov bolo treba danú vec posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako takú, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní právnej neistoty sťažovateľa skončila pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, a preto bola sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnená (podobne napr. III. ÚS 248/08, III. ÚS 317/2010, III. ÚS 447/2010, III. ÚS 217/2011). Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bezpredmetné rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa v nej uvedených.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2013